

Krimināllieta Nr. 11904013914

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 8.decembrī

Madonas rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa ,

piedaloties prokuroram R.Višķeram

un aizstāvei R.Jakovelei ,

izskatot atklātā tiesas sēdē kriminālllietu **/pers. D/** , personas kods /personas kods/1, **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas ,**

konstatēja

/pers. D/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā atņemtas) un atrodoties alkohola ietekmē.

2014.gada 11.oktobrī ap plkst. 23.32 , būdams alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija izelpā 3,04 ‰), bez tiesībām vadīt transportlīdzekli, jo transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas ar Vidzemes apgabaltiesas 2013. gada 8.oktobra spriedumu, vadīja automašīnu /TL marka/ Caravan, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Ērgļu novadā, Jumurdas pagastā, pa ceļu Ērgļi – Jaunpiebalga – Saliņkrogs.

Ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. D/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina .Paskaidroja, ka piekrīt apsūdzībā minētajiem pirmstiesas procesā konstatētajiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem un tā kvalifikācijai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, tiesas izmeklēšanā netika izdarīta pierādījumu pārbaude, jo šādu lūgumu pieteica apsūdzētais , viņa aizstāve un prokurors. Lietas materiālu pārbaudes rezultātā tiesa ir pārliecinājusies, ka tie apstiprina /pers. D/ vainu. Tā kā lietā netika pārbaudīti pierādījumi, to uzskaitījums un analīze nav nepieciešama. Pārbaudīti tikai tie pierādījumi, kas raksturo apsūdzēto.

/pers. D/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas. Apsūdzētais bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, jo tās atņemtas ar tiesas spriedumu , būdams alkoholisko dzērienu iespaidā , vadīja automašīnu.

Nosakot sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu tiek ņemts vērā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

/pers. D/ ir nesodīts, jo sodamība dzēsta (lietas 24.lapa).

Pats apsūdzētais paskaidroja, ka pašlaik algotu darbu nestrādā.

/pers. D/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli uzskatāms , ka viņš vaļsirdīgi atzīst savu vainu un izsaka nožēlu par izdarīto.

Krimināllikuma 48.pantā noteiktos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa lietā nekonstatē.

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā paredzēti pamatsodi - brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs, naudas sods, kā arī papildsodi – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa paredz, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav saniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglākā soda veidiem.

Ņemot vērā to, ka /pers. D/ ir nesodīts , vaļsirdīgi atzīst savu vainu , nav konstatēti viņa atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa uzskata , ka nav vajadzīgs piemērot brīvības atņemšanas sodu un apsūdzētais sodu var izciest nebūdams izolēts no sabiedrības.

Izvērtējot vainīgā mantisko stāvokli , nav piemērojams naudas sods, jo apsūdzētajam nav regulāru un pietiekamu ienākumu , lai likumā noteiktajā laikā un apmērā varētu samaksāt naudas sodu.

/pers. D/ ir darba spējīgs un tiesa uzskata, ka viņš ir sodāms ar piespiedu darbu. Šāds sods zināmā mērā ierobežos apsūdzētā brīvību, kā arī, tiesas ieskatā , tiks sasniegts krimināls oda piemērošanas mērķis - sodīt vainīgo par krimināltiesisko aizliegumu neievērošanu, ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā .

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcija kā obligātu paredz arī

transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu .

Attiecībā uz sankcijā minēto mantas konfiskāciju, tiesa uzskata, ka tā nav piemērojama, jo apsūdzētais vadīja transportlīdzekli, kas pieder citai personai. Krimināllikuma 42.panta trešā daļa paredz, ka tiesa nosakot mantas konfiskāciju par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību, attiecina to uz transportlīdzekli. Savukārt Krimināllikuma 42.panta pirmā daļa nosaka - mantas konfiskācija ir notiesātā īpašumā esošās mantas vai tās daļas piespiedu bezatlīdzības atsavināšana valsts īpašumā. Līdz ar to šajā gadījumā mantas konfiskācija nav iespējama. No lietas 20.lapā esošā lēmuma redzams, ka automašīnu nolemts atdot īpašniecei /pers. E/.

Apsūdzētā /pers. D/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību tiesas procesā īstenoja zvērināta advokāte R.Jakovele, kuri saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru Kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 ”Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību”, atbilstoši iesniegtajam aprēķinam, izmaksājama atlīdzība EUR 54,78 apmērā. Minētie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā valsts labā.

No Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Nodrošinājuma valsts aģentūras sanemts izdevumu aprēķins Nr. 1560-KL-2014. No šī dokumenta redzams, ka Nodrošinājuma valsts aģentūras izdevumi par lietiskā pierādījuma – automašīnas, pārvietošanu un glabāšanu ir EUR 431,95.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 5.punktam summas, kas izlietotas lietisko pierādījumu glabāšanai, ir procesuālie izdevumi un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu piedzenamas no notiesātā.

Procesuālie izdevumi, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu, ir piedzenami tikai tajā gadījumā, ja tie netiks labprātīgi atlīdzināti 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pirmstiesas procesā /pers. D/ nav piemērots drošības līdzeklis un tiesa neuzskata par nepieciešamu to piemērot arī līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Saskaņā ar iepriekš minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528. , 529.panta,

tiesa nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu mazāk smaga nozieguma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā , un sodīt ar piespiedu darbu uz 170 (viens simts septiņdesmit) stundām , atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz (trim) gadiem , nekonfiscējot mantu.

Piespiedu darba izpildi uzdot kontrolēt Valsts probācijas dienesta Madonas teritoriālajai struktūrvienībai.

Par labu Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Nodrošinājuma valsts aģentūrai no /pers. D/ piedzīt procesuālos izdevumus EUR 431, 95 (četri simti trīsdesmit vienu *euro* un 95 centus).

No /pers. D/ par labu valstij piedzīt EUR 54,78 (piecdesmit četrus *euro* un 78 centus) - procesuālos izdevumus par zvērinātas advokātes juridisko palīdzību .

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu samaksāšanu noteikt termiņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanas brīža.

Spriedumu daļā par noteikto sodu vai procesuāliem pārkāpumiem 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas – 2014.gada 8.decembra, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Madonas rajona tiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa